

Amors-facklan nyaste och
treffligaste brefställare för
älskande af båda köne...

78 G b Br.

Under
Brefet.
(B)

1895

AMORS-FACKLAN,

nyaste och treffligaste

Brefställare

för

älskande af båda könen.

Innehåller

äfven bref till

**Svar på friareannonser,
från Herrar och Damer.**

Pris 15 öre.

Svenska Smäskriftförlaget, adr.: Stockholm, *Karlberg*.

Stockholm, S. Wansölin's boktryckeri, 1895.

N:o 1. **En ung snickarmästare anhåller om en flickas hand.**

Ädla flicka!

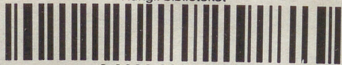
Mähända har det kommit till kunskap, ädla flicka, att jag inom mitt yrke nu blifvit mästare, och äfven att jag köpt mig en liten egendom och ämnar uppsätta eget hushåll. Nu fattas mig ingenting annat än en bra och älsklig liten husmoder, som kan ombestyra allt; ty der som icke finnes en sådan liten nyttig vårdarinna, så blir allt i det huset i olag; det fattas något här och något der. Ja, jag har länge funderat på huru och hvarifrån jag skulle erhålla en flitig och snäll hustru; och när jag så på senare tiden tänkt, har tanken alltjämt fallit på dig. Hvad svarar du på detta, kära Hilda? Skulle du icke vilja blifva mitt hus-beskyddarinna och min ledsagarinna genom lifvet? Vi båda känna ju hvarandra ända sen «barndomens dar.»

Då morgonens dagg låg på löfvet kvar.

Ack barndomsminnen! ack barndomsminnen.
de rosegårdar för ädla sinnen.»

Vi ha ju alltid liksom i hemlighet älskat hvarandra. Du minnes nog huru vi ofta som barn på gyckel lekte «herre och fru?»

Kungl. biblioteket

0 0000 000080024

Vi ha ofta lekt tillhopa och varit som ett. Nu kunna vi göra allvar af att bli herre och fru, att vara som ett? Om du håller så mycket af mig, som jag af dig, så tror jag säkert att du vid detta brefs framkomst med glädje går in på mitt förslag? Någon storartad och riklig lott har jag visserligen ej att bjuda på, ty en handtverkare har under de första åren rätt många svårigheter att bekämpa, innan han kommer riktigt i gång med sin verksamhet och blir känd och erkänd af sin lilla allmänhet. För detta måste han dag och natt arbeta och svettas och stå i som ett bi. Ja Hulda min Hulda (som jag nu redan kallar dig) du vet det lika godt som jag. Men jag tror att din kärlek skall hjälpa mig att bära många bekymmer och att lifvet för mig skall blifva lätt vid din sida. En rikare man än jag skulle du förvisso möjligen kunna få, men säkert ingen som älskar dig högre än jag. Jag säger som Tegnér till sin Anna:

»Gå sök kring Södern, sök kring Norden
det skönaste, de bästa tag;
men aldrig finner du på jorden
en man som älskar dig som jag.»

Jag afsänder nu detta bref med bantåget

4

som redan är i annalkande. Och fast du nu rest till en annan ort och afståndet oss emellan är icke så ringa, så vet jag dock att du har detta bref inom 2 timmar härefter. Och angående detta bref vill jag ur Chronwalls »Samlade skrifter» framdraga följande versar:

Hvad under trånad jag i hjertat bar,
i detta lilla bref jag tecknat har.
Försegladt är det re'n och bort jag ilar
till posten snabbt som en af Amors pilar.

Och brefvet mottags af postmästaren.
Rätt många ord man vexlar ej med den;
ty allt blir expidieradt på sekunden
och fram med snälltåg brefvet far på stunden.

Nu bär det af som om det vore smordt,
från stad till stad och ifrån ort till ort.
Det gifs ej tid till någon rast och hvila
beständigt måste brefvet framåt ila.

Till slut det stannar hos min Hilda — då
hur glad nyfiken skall hon se derpå.
Hon öppnar det och uppå mig hon tänker
och bifall hon till vår förening skänker.

Ja, jag är fullt och fast öfvertygad om att erhålla ett jakande svar på mitt frieri. Och jag beder dig nu till sist: låt mig ej vänta många timmar derpå. Min lefnadslycka hänger på ett ord: på ditt *ja*. Och förrän du gifvit mig detta vill jag ej taga ihop för all-

var med min verkstad eller ackordera med eller annonsera efter gesäller eller lärlingar, förr än jag vet hvem som skall blifva mästarinnan i huset och hvarifrån hon skall tagas. Derfor beder jag dig: låt nästa snälltåg fram-bära mig svaret.

Din barndomsvän och tillgifne
Sixten Sjöholm.

N:o 2. Bref från Hilda till den unge snickaremästaren Sixten Sjöholm!

Hur glad jag blef då jag i går mottog ditt bref, det kan du icke föreställa dig! och sen hvilket intryck det gjorde på mig! Jag känner bättre än någon annan huru du hela ditt lif igenom har arbetat för att blifva din egen, och därför fröjdar jag mig så mycket mer, att det nu lyckats dig. Min hjertligaste lyckönskan härtill; och äfven min fars! hvilken som du vet, alltid har hållit mycket af dig. Men du känner ju min far; han är en hjertogod man, men håller sig ännu strängt vid gamla bruk, och han menade derfore, att du skulle först hos honom anhållit om min hand, ty detta vore den rätta ordningen. Gör nu det, kära Sixten för min skull; han afslår

säkert icke din begäran. Jag vet väl, att delta bär dig emot, men om du håller något af mig, så nekar du icke till min bön: ja, jag är tvungen att derpå låta beviljandet af din önskan bero. Att jag hjertligen älskar dig, nekar jag icke till, att jag är äfven öfvertygad att jag som din hustru skall blifva oändligt lycklig, men utan min fars samtycke kan och bör jag icke blifva din maka, ty föräldrarnas välsignelse bygger barnens hus, då deremot deras förbannelse rifver dem ner. Således, kära älskade Sixten! gör som jag föreslår dig: skrif till min käre gamle fader och bed honom att han gifver mig till hustru! och jag är viss på att han, som känner dig för en så god och arbetsam man, icke afslår din bön. Gör det med första, derom beder dig hjertligen

Din Hilda.

N:o 3. Ett annat bref från Hilda som hon skrivit sedan hennes fader gifvit bifall till den äktenskapliga föreningen.

Innerligt älskade Sixten!

Kan du tänka dig något mera glädjande än detta, min älskling. Min fader har utan

tvekan gifvit bifall till vår förening. Ja nu är vår lycka afgjord. Härmed sänder jag dig ett långt bref, som min fader skrifvit och bedt mig sända till dig. Min gamle fader har synbarligen härigenom blifvit mycket manter och språksam.

Så mycket som han talat i dag har han icke talat på snart sagt en half månad, långt mindre skrifvit. Du kan icke föreställa dig, huru förnöjd han är. Ja, kära Henrik, du har icke allenast gladt oss högligen båda, far och mig, utan äfven gjort mig mer än lycklig. Hvarföre skulle jag neka det — från barndomen gömde jag i hjertats innersta vrå den varmaste önskan att en gång blifva din. Denna önskan skall nu gå i tullbordan, och jag tackar Gud, att han hört mina böner att en gång föra dig såsom make till mig. Visst skola vi blifva lyckliga, ty vi hafva ju ingendera några öfverdrifna föreställningar om hvarandra. Der kärleken, såsom hos oss är byggd på högaktning, der skall äktenskapshuset stå säkert och icke efter smekmånaden vackla eller alldeles instörta. Min älskade Henrik, huru gläder jag mig, att min far gifvit oss sin hjertliga innerliga välsignelse, ty der fadren välsignar, der råder äfven lyckan. Kom

och se bara hans blommor, som han med egna händer planterat och vårdat, huru de trivas! Kom ock se hur lyckliga och glada vi ärol! Ja skynda i famnen på din fästmo och blifvande maka.

Hilda.

N:o 4. En i ekonomiska omständigheter lyckligt lottad man ger i nästföljande bref sitt giftermålsanbud åt en hyddans dotter.

Goda älskade Signe!

Hvem jag är erinrar Ni er säkerligen snart, vi ha ofta såväl på bjudningar som under promenader träffats, och då och då helt flykligt vexlat några ord med hvarandra om hur vädret varit, om hur du mår o. s. v. Och besynnerligt nog för hvarje gång, vi råkats har mitt hjerta mer och mer fäst sig vid ert älskliga och intagande väsen. Genom mina bekanta, som känna Er dygd, huslighet och goda seder har jag om er hört de bästa lof-ord. Mitt beslut är fattadt: Jag önskar nu ingenting högre än att med Er knyta en förening som räcker lifvet igenom. Dyrkade flicka, skänk mig er hand och ert hjerta! så begär jag icke mer till min lefnads glädje. Edra föräldrar skall jag sjelf söka att öfvertala och jag är viss på att de skola med glädje gifva

sitt *ja* till vår förening. Men först vill jag genom detta bref vädja till Eder i förhoppning om att erhålla ett gynsamtt svar, som är till fördel för bådas vår lycka; tecknar jag mig kärleksfullt.

Eder egen vän Hagberd.

N:o 5. **Signes bref till Hagberd, deri hon ger honom betänketid.**

Bästa herr Hagberd!

Edert ärade bref har jag bekommit och med värlig öfveraskning genomläst. Jag trodde att jag här i denna hydda, i denna ringa vrå af verlden vore helt och hållet bortglömd. Men nu ser jag att så är ej förhållandet. Och minst af allt kunde jag tro att en man som Ni skulle fästa er vid en så fattig flicka som jag är. Ingen menniska känner mig rätt i min tillbakadragenhet mer än mina föräldrar. Jag kan visserligen, om icke annat, så dock berömma mig af att hafva bevarat mitt hjer-tas renhet: men gode Hagberd! Ni som är äldre och rikare än jag, och har erfarenhet, tro dock icke att jag är utan fel. Och de små fel, en fattig flicka har, räknas alltid strängare än de fel som vidlåda de flickor, som fått en rikare lott af verldens goda. Jag

vill som sagdt är icke berömma mig, utan räkna mig till de ofullkomliga qvinnornas antal. Sådan är jag. Det vore mig därför synnerligen kärt, om Ni ville nogsamt öfvertyga Er om mina fel och svagheter. Och hvad detta angår är jag i behof af Ert välvilliga öfverseende. Detta och olikheten i våra yttre omständigheter tvingar mig att icke i dag gifva ett afgörande svar på er godhetsfulla skrifvelse. Dock vill jag gifva Eder försäkran om den mest uppriktiga högaktning.
Er tillgifna Signe.

N:o 6. **Ett annat bref från Hagberd till Signe**

Min egen Signe!

Så vill jag benämna dig nu. Och *dig* och ingen annan vill jag hemföra såsom min maka, och detta har genom ditt kärliga och enkla bref blifvit ännu mer hos mig fast beslutadt. Det är sant, att jag på ägodelar blifvit mera än Ni och mången annan gynnad af lyckan. Men när så är att jag bjuder en, som är obemedlad, min hand, så kan Ni också vara viss på att det är af uppriktig kärlek och mitt hjertas fria val. Jag har nu det fasta förtroendet till dig, min älskade Signe! att du efter denna min bestämda för-

klaring icke längre vill uppskjuta att gifva mig ditt ja, i synnerhet som jag nu sport att dina föräldrar hafva ingenting emot vår förening. Gif mig ditt bifall, och du gör mig till en glad och öfverlycklig man.

Din Hagberd.

N:o 7. **Bref från Signe, der hon ger Hagberd ja.**

Älskade Hagberd!

Af all vår brefvexling förstår jag nu att det ej är förestafvad af ett kallt, utan af ett varmt och uppriktigt hjerta, att du vill antaga mig, fattiga flicka, såsom din maka. Edert ädla tänkesätt har jag nu verkligen utrönt och förlängesedan har jag känt mig fäst vid Er och att jag älskat Er hjertligt. Jag vill icke förneka detta. Mina föräldrar, som du talade vid senast i går afton, äro mycket glada öfver vår förbindelse och längta efter det ögonblick att få helsa dig såsom sin son.

I hopp om att snart muntligen kunna upprepa min varmaste kärlek till Er och att Ni snart hitkommer till vår ringa, men med blommor och grönt smyckade boning, har jag härmed af hjertinnerlig glädje nöjet att teckna,

att mitt *ja* har Ni fått och jag är och för-
blifver Eder trogna och blifvande maka.

Signe.

N:o 8. **Annas bref till sin bereste fästman; en ung
sjöman.**

Älskade Frans!

Hur komer det sig, hjertevännen min, me-
dan du på så lång tid, ute i de fjärran lan-
den, icke låtit höra af dig på en hel månad.
Här sitter jag liksom Karin och suckar och
ängslas för dig, som är ute på böljorna de
blå, och ofta sjunger jag Karins sorgesång,
den sång hon sjöng om sin sjöman och älsk-
ling Frans, då han reste:

Nu tog han afsked, men hvem vet när åter vises igen?
Så klagar hon och i sin saknad gråter allt för sin vän.
Jag ser åt stranden, när sig solen sänker i vestervåg;
då blickar Frans för visst hitåt och tänker med fröjd-
full häg:

«Sof sött, min Karin, i ditt hem, det ljufva och tänk
på mig!

Jag minnes ständigt dig, min unga dufva, på böljig stig.»
»Sof sött!» jag hvisskar honom sakta åter, mitt hjertas
skatt!

Du vet ej hur mång' tår för dig jag gråter i stormig
natt!»

Du vet ej, huru ofta jag genomläst den
boken om Frans och Karin, af Chronwall. Den

boken med sina 26 sånger om en ung sjömans lif, tycker jag passar riktigt bra in på oss två.

Äck om du snart nog kunde komma hem, som sjömannen Fraus Stjernlund en gång kom, med ett litet skepp, lastadt med allehanda märkvärdigheter, som han hopsamlat i de fjärran landen och lägga till här vid stranden, utanför vår hydda. Då blefve det liksom när Frans och Karin träffades — och då ...

Hvad fröjd! o hvad lycka!

Ej qual då oss trycka;

ej sorger oss hinna.

Ljuft känslorna brinna

och bloden käns ung.

Hvad bry oss då strider

i framfarna tider?

Vi funnit hvarandra,

och hemåt vi vandra

på blomsterprydd ljung.

Du frågar då liksom Frans:

Hvad önskar jag nu, sedan hamnen jag hunnit,
och är i mitt hemland, den härliga Nord?

Jag svarar då, liksom Karin sin Frans i
26:te sången:

Nu önskar du intet. — Din längtan försvunnit

Men längtan du haft till din fädernejord!

Sedan hör jag dig svara:

Min lycka är uppfylld;

ty nu ser jag världen

i ljusare färger än förr jag det gjort:
 Jag funnit den vän, som
 mig följer på färden,
 som går genom lifvet till grafvarnes port.

Men jag förrirrar mig i tankarne på den le-
 ende framtid, som jag i fantasien uppmålat.
 Nu tyckes det som om tunga moln dragit
 sig öfver den framtidsbild jag målat. Kan-
 ske du icke är mer i lifvet. Ja då är allt
 tomt och öde för mig. Jag har nu på flera
 veckors tid icke fått någon underrättelse från
 dig. Du brukar annars att skrifva hvarje
 gång, så snart du anländt till någon hamn.
 Hvarje dag går jag på posten och frågar ef-
 ter bref till mig, men aldrig har jag något
 bref der, ty du skrifer icke, och eljest är
 det ingen människa i verlden, från hvilken
 jag kunde bekomma bref. Jag besvär dig,
 min älskade Alfred, skrif mig dock med om-
 gående till, hvar du nu är. Jag kan väl än-
 då icke tro, att du har kunnat blifva sjuk!
 — Är det likväl så? o min älskadel bed då
 en vän, att han skrifer till mig i ditt ställe,
 så att jag icke längre nödgas sväfva i denna
 dödande ovisshet. Jag får ingen blund i mina
 ögon om nätterna. Jag gråter och ängslas,

och hvarje morgon hörer jag efter bref från dig, men alltid förgäfvat.

Dock vill jag tro att intet ondt händt dig, sedan sist du skref och lämnade den Ostiniska hamnen. Du skref då, att du var på väg mot ön Ceylon och att Ni skulle dit och intaga en last af kaffebönor och kanel, och sedan skulle Ni segla till Europa med det. Ack ja, godt vore att du snart vore i land på något ställe och kunde sända ett bref till
Din längtande Anna.

P. S.

Ditt porträtt, som du sist sände mig, har jag satt i en vacker ram, belagd med snäckor och koraller och här står det på mitt lilla blomsterbord omgifvet af blommor och kran-sar, ditlagda af »sjömannens brud.»

N:o 9. En flicka, som ger sin triare korgen.

Välborne Herr Officer!

Det var med blandade känslor jag mottog herr Officerens bref, helst jag icke kan finna, att jag någonsin gifvit anledning till den förtroliga ton, som genomgår detsamma. Hvilka eröfringar Ni kan göra här i världen, hr Officer, så är det icke på detta sätt — det får jag uppriktigt säga Er — som Ni eröfrar mitt

hjerta. Det är en fästning, som lika litet intages genom dylika stoimlöpningar, som genom suckar och smäktande kärleksförklaringar; både de ena och andra äro mannen ovärdiga. Men den gifver sig godvilligt, när den rätte eröfraren kommer.

Jag är visserligen fri till mitt väsende, och mången, som icke närmare känner mig, torde stöta sig dervid, men den aktning, som man är skyldig mig såsom qvinna, låter jag icke ostraffadt såras. Det är detta jag måste förklara Er, på samma gång jag äfven förklarar, att någon vidare brefvexling emellan oss icke kan, icke får komma ifråga.

Det är verkligen beklagligt, att jag icke kan sluta dessa rader med försäkran om min aktning för herr Officeren, utan med uttryck af harm. Men jag skall glömma och förlåta, sedan jag nu besvarat Ert bref, som det förtjenar.

Kristina Berglund.

N:o 10. **En vän ger Sigfrid Hjalmar uppmärksamhet på att hans fästmö är honom otrogen.**

Ädle broder och vän!

Jag känner dig för en redlig och trofast kamrat och vill i allt ditt framtida väl. Jag

känner äfven ditt förbund med Hilma, och det är förskräckligt att nämna, ty det rubbar hela din lefnads lycka, men jag måste säga det, efter hvad jag uppspanat, hört och sjelf med egna ögon sett, att — — hon är dig otrogen. Jag anser det vara en skyldighet att varna dig i förtid, innan det blir försent. Hon ligger i brevvetling, i hemlighet, med flera, besöker än en och än en annan af dem i hemlighet, har vid sådana tillfällen gerna ett svart flor för ansigtet, på det ingen måtte känna igen henne. Har du icke märkt att hon gerna vill hålla dig på afstånd. Det är därför hon sändt dig till sjös långt borta i främmande land, och hållit dig borta i flera år. Nu gläder hon sig öfver att du vid din hemkomst fick kondition hos en segelsömmare 2 mil härifrån, m. n. m. m. att förtiga; men sådan är hon. Dig älskar hon blott i ögonen, eller för att komma åt, jag vill icke säga hvad —. Men du kan sjelf öfvertyga dig om saken. Men 10 år härefter, om icke förr, skall du säkert tacka mig för det jag meddelat dig detta smärtsamma bref. Ett af hennes egna bref, skrifvet till den dålige kammarskrifvare Lindsen, fullt af kärleksutgjtelser,

har jag lyckats öfverkomma, och sänder dig detta härjente som ett säkert bevis.

Din redlige vän Sandersson Spjut.

N:o 11. **Den bedragne fästmannens bref till sin ofrogna fästmö.**

Blixt och dunder öfver verdens falskhet. Förut har jag skrivit om kärlek — nu skall det blifva om någonting helt annat. Nu skall det blifva om en otrogen hycklerska och denna är — *du*. Tror du icke jag nu tagit reda på hvad du i hemlighet företager dig eller vet hvad alla de bref handla om, som ligga så väl förvarade i din ständigt tillåsta sylåda. Du är en »trogen vän», en »vän hvarpå man kan lita», och som lönar all godhet med den gröfsta otrohet, för att icke säga fräckhet. Gå nu och uppsök en annan, som gör dig lika godt för din framtid som jag gjort! och handla då så mot den, som du handlat mot mig, så går du snart i grafven med ett samvete, som om det tänkte rätt icke skulle hafva någon synnerlig — frid. Kom ihåg att ingenting är så fördoldt att det icke slutligen kommer i dagen. Du har i min ungdom varit min lefnads klara stjärna, — efter detta är du sjunken ned från min himmel. Sänd mig den

ring jag gifvit dig, så vidt icke du pantsatt den — och sedan — farväl! Farväl för alltid.

Din forne vän och beskyddare
Sigfrid Hjalmar.

N:o 12. **Den otrogna fästmons svar.**

Min Herre!

Förut har du varit klok, men vid genomläsandet af ditt senaste bref, som jag nu erhö, ser jag att du blifvit — tokig. Ett sådant rått och ohyfsadt bref vittnar bäst om hvem som skrifvit det. Nu har du varit ute för några lögnaktiga antipoder, som smort i dig en hop, och sagt att jag narrat dig till sjös o. s. v. Emellertid så hoppas jag väl du lugnar dig och tar ditt förnuft till fånga. Ett vill jag be dig: haf icke umgänge med den falske Sandersson Spjut och alla sådana, som blott vilja mig och dig ondt.

Du kan nog vandra din väg ensam genom lifvet, men sedan du mistat mig, som varit ditt stöd, så är det snart förbi.

Din sörjande Hilma.

N:o 13. **Friarebref från Alfred till Maria.**

Min af hjertat ömt älskade Maria!

Hvilken utväg skall jag finna, som gör en

lättnad på mitt hjerta eller huru skall jag kunna utveckla mina hemliga hjertans tankar? Den ömma och förtroliga vänskapen och den outplånliga vänskapen i mitt bröst har förorsakat mig en börda. Jag kan icke med mindre stilla min upprigtiga känsla, än att jag nu, med förtröstansfullt hopp detta bref sammanskrifver och öfversänder till en förtrogen vän, med hvilken jag önskar få sammanknyta trohetens och vänskapens föreningsband på jorden, och att du måtte vara och förblifva min älskade förtrogna. Denna min begäran och detta mitt företag ses måhända ej af dig med blida ögon. Men jag kan icke heller tro mig kunna komma att hafva någon orsak att denna min skrifvelse ångra. Skulle du vara liknöjd emot mig, antingen du föraktar eller förkastar mina vänskapsfulla anbud — eller om det förefaller dig, att jag som är omedelad, skulle våga ett så djerft företag, som att tillbjuda dig min kärlek och tro, så är min allvarliga begäran, att du med det snaraste sänder mig svar, hvilket sedermera länder mig till fullständig underrättelse. Jag är fattig men ändock rik i mitt förnöjda hjerta; ty den som är förnöjd med sin lott, är ju den rikaste på jorden. Ja min älskade vän!

låt ditt hjerta röras och begrunda hvad svar du på min begäran skall gifva. Min trofasta kärlek till dig är orygglig — så vida du den icke sjelf föraktar och afvisar. Men nog är det svårt att lida kärlekens plågor, och svårt är det att glömma en flicka, hvilken man så länge och innerligt älskat. Men ännu svårare är det om du låter falskhet eller förtal förvilla dina öron och sinnen. Ja Gud som styr allt, Han lede allt efter sin vishet till det bästa. Lef du lycklig min efterlängtade sälla vän! och åtnjut helsan och välgången i din oskuldsfulla blomstrande ungdom, äfvensom i alla dina tillkommande lifsdagar, önskar din upprigtige och förtrognaste vän som du eger här på jorden.

Din Alfred.

N:o 14. **Skomakare P. som äfven förstått att hans fästmö är honom otrogen**
skrifver till henne sålunda:

Min tillförne varande vän!

Härmed sammanskrifver jag några rader för att öfversända till dig; men icke sker det af den förtroliga och vänskapsfulla anden — som det tillförne varit. Jag måste beklagligtvis erkänna att mitt uppriktiga hjerta inte längre

kan fördölja sin smärta emot en otrogen vän. Jag anser mig nu intet mera kunna lita på dig ty jag har för längesedan erfarit dina falska och bedrägliga förhållanden emot mig — som trodde dig vara så upprigtig och trogen; men Gud som lönar allt. Han belönar äfven så väl falskhet som trohet, och var du öfvertygad, att innan din lefnads sol går neder du nog får belöning för allt det förakt och all den falskhet du visat mig. Ja, narraktig och obehaglig är den som är egenkär — då hon söker att sjelf lägga i dagen sina behag — ty hon är likväl den som först vissnar och förfaller; och härmed må det vara huru det vill ty Herren som är en domare öfver allt, Han känner alla förhållande bäst; men efter som du har en annan vän, som har fångat ditt flygtiga hjerta i sin snara — och efter som kärleken oss emellan är förkolnad — så måste den äfven nå sitt slut. Jag säger dig derfor nu, att jag aldrig i min lefnadstid mera kommer att uppoffra min vänskap och mitt förtroende till dig, som är så svekfull; lef nu lyckligare och förnöjdare med en annan vän, som du på samma sätt kan underhålla med fåfångt tal och lögn, lika som du gjort med mig; men jag vill ändå inte önska dig något

ondt; måtte du erhålla en dygdig make, men
se till att du visar denne bättre trohet än du
visat mig.

Din forne vän P.

Flickors svar på friareannonser.

Först några versar såsom inledning.

Med himmelsk kärlek måste hjertat börja,
om någon jordisk kärlek skall bestå.

Tegnér.

Jag är en främling i naturens rike;
men tryckes hårdast af naturens lag.
Jag står alle'n, jag eger ingen like,
den armaste är ej så arm som jag.
Jag eger ej en gång mitt eget hjerta,
ty du Förtrrollerska! det röfvat har.

Nicander.

De söka hvarandra
de älskande hjertan,
de söka hvarandra
på tusende sätt.
De söka hvarandra
på bjudningar, baler,
i skogar, i grottor,
på höjd och på slätt.

De söka hvarandra
i kyrkor, kapeller,
Godtemplarloger,
Arbetarnes ring.

De söka hvarandra
på alla teatrar,
vid brunnar och bad
hela världen omkring.

När icke det sökta
kan träffas, man griper
ett medel, som snart
icke ovanligt är:

Uu en annons man sig
gifver tillkänna,
och snart vet all världen
att man vill bli kär.

Chronwall.

En älskelig flicka, som gerna vill bli gift ser en annons i tidningen Dagens Nyheter. Hon får genast en idé i sitt lilla hufvud att besvara den annonsen och hennes bref följer härmed.

Friarebref N:o 15.

Ärade herr Axell

Ursäkta slarvet! men jag är rädd att de mina släktingar vet ej af att jag svarat på någon annons, derföre vill jag att vi ej titulera hvarandra utan lossas som vi skulle vara bekanta.

Af annons i Dagensnyheter såg jag att ni önskade eder en makka, jag är hogad att blifva detta, jag är en hederlig bildad och ordentlig flicka på 26 år samt är mycket rogad af det husliga, jag är af en god och aktningvärd familj, vi bor 2 mil från Trosa i . . . församling min moder och jag der hon har en god. Min moder är enka och ett aktningvärdt fruntimmer jag har inga syskon, ej heller någon förmögenhet men om ni vill blifva min makke hvilket måste snart afgöras ty jag är uppe för att helsa på släktingar och kommer att resa ettdera om Lördag eller Söndag innan jag reser härifrån ville jag att

vi vore förlofvade, vill ni blifva min makke så skall jag med nöje uppfylla alla edra önskingar hvilka de än äro såvida jag kan uppfylla dem, i morgon den 19 fredagen ville jag att vi skule träfas om ni då ville komma hitt och ringa på vid 5-tiden på eftermiddagen om vi förlofvade oss nu vore bäst ty det kan dröja innan jag kommer till Stockholm, så konde vi ju gå utt, tillsammans och tala oss vid ty man kan hafva mycket att anförtro hvarandra, om vi då sympatiserade då konde vi förlovva os på Lördagen, jag är af ett lugnt och godt samt undfallande sinnelagg det säges derföre att jag pasar så bra till makka, jag vill röna ett ömt och aktningsvärdt bemötande af eder, om ni fatar tycke för mitt svar så svarra ej på något annat ty ni får väl flera svar kan jag tro, och gör ej heller några andra mötteu, ty jag vill vara ensam om eder gunst och ömhet, om ni ej menar allvarsamt med eder annons så kom ej, men om ni kommer och ringer på så fråga efter Agda Lindell, ty det är mitt namn jag bor på bellmansgatan N:o . . . nedra bottnen till vänster, jag vill vetta edert namn samt huru era äfärer stå, när ni kommer skall n vara kläd i hög hat så vett jag med detsam.

ma hvem det är, om ni är en hederlig man och har allvar med eder annons så kommer ni till mitt mötte ty jag är en verkligen hederlig flicka och har allvar med mitt svar, men kanske ni tror att den flicka ej är hederlig som svarrar på en sådan annons, men det är jag likväl var derom öfvertygad, om vi kunde blifva vigda i vår det skule vara mycket roligt att ha ett eget hem att sköta uti samt en god makke, låt mig ej nu gå här förgefves och vänta om ni får brefvet så kom i afton.

Adress för närvarande: Agda Lindell
Bellmansgatan N:o . . Stockholm.

Friarebref N:o 16.

Högtärade herr Hedberg!

Med anledning af Eder annons i tidningen Dagens Nyheter för Onsdagen den 10 okt., tager jag mig friheten besvara den, emedan jag tror mig äga de egenskaper, som en huslig och älskvärd maka bör hafva för att göra en man lycklig. Min ålder är 22 år. Min förmögenhet uppgår till 5,000 kronor.

Om afseende fästes vid mitt svar, kan för muntligt meddelande ett möte ega rum Thorsdagen den 16 okt., vid den gångstig, som

från stora landsvägen vid Ekolsund leder upp till Alphyddan.

Med största högaktning
Hildur Söderlund.

Friarebref N:o 17.

Herr Ivar W!!

Som jag en flicka om 22 år (observerat Eder annons i tidningen Fäderneslandet) en flicka, hvars hjerta ännu ingen förmått väcka till kärlekens lif; men möjligen uti Er skulle finna en sådan, önskar för den skull brefvexla med Eder för närmare bekantskaps och kändedoms skull. Som Ni fästat afseende vid uppriktighet, kan Ni antaga detta för sådant; ty det är med egen hand tecknadt. Svar torde pr omg. få afvaktas. Beder med högaktning

Gerda Billberg.

Friarebref N:o 18.

Herr X 30!

Eder annons i Skånska Dagbladet, från Malmö, för onsdagen den 27 aug. har särdeles fäst min uppmärksamhet, hvarför jag tager mig djerfheten att svara; isynnerhet som jag tror mig ega de egenskaper, Ni önskar i Eder annons. Hvad beträffar förmö-

genhet, så är den ej särdeles stor; men fins dock något. Men jag hoppas Ni likväl fäster er mera vid de husliga egenskaper, som kunna presteras. Något fotografi har jag icke för närvarande; men skall snart sändas, så viddt Ni först sänder mig några rader till svar. Min ålder är 26 år, ett ståtligt och intelligent utseende, förenadt med ett älskligt sätt m. m. föröfrigt »glad och munter som en lärka». Mera om mig nästa gång, ifall Ni sänder några rader till svar på denna min enkla skrivelse. Hjertliga helsningar från undertecknad att Ni icke glömmet henne med några rader.

Selma Ring.

Drottninggatan, Örebro.

Friarebref N:o 19.

Lund den 9 Nov.

Herr Fredrik, 3,000!

Eder ärade annons i Skånska Dagbladet märkt »Fredrik 7,000», har af mig blifvit observerad. Och jag tar mig friheten svara Er att alla de egenskaper som Ni fordrar att Eder ledsagarinna genom lifvet bör hafva, tror jag mig ega. Men jag är ej rik, tvärtom. Jag är 20 år gammal, af sin familj, men har

inga pretentioner. Ni förstår mig nog... Min fader var grefve, men min moder var en fin Stockholmsdam, hon är nu död; men hvem hon var det vet jag ej riktigt, ty jag blef inkastad i verlden i ett Barnhus vid Drottninggatan i Stockholm, och min bana har sedan dess visst icke gått på rosor. På senare tid har jag varit ute och tjenat i åtskilliga hus, och lärt mig mycken huslighet.

Vill ni svara mig att vi kunna inleda närmare bekantskap, så vore det mycket bra. Ni skall ej tro att jag är hvad man kan kalla »ful», tvärtom. Mitt porträtt skall jag sända, om Ni så önskar. Skrif nu, beder Er ännu okända väninna, och adressera brevet till

Lunds postkontor

»21 år».

P. S. Glöm nu ej att svara mig!

Friarebref N:o 20.

Högt Ärade Herr Hjalmar!!!

Jagg är nog jerf att svarra på er annongs men hvad gör man ej i sin barnslighet men eftersom ni ej bejerde några lysande skatta så vagade jagg, jagg är vist inte rikk. Nej jagg är blott *en fattig flicka* hvilkens ärliga

namn och rykte är obefläskat som sjelf med ärligit arbete skal framlefva et sorgfritt lif vid en redbar mans sidde.

Om ej mitt svar behagar er så får jag tusen gonger beja om ursekt för min jefhet och för mit slarfvisa stafvelse och skrifsät. För vidare samtal og bekantskap så beder jag er jöra ett litet måte med mig Sondag den 13 på aftonen mellan 4—5 i hörnet af Tyska Brinken i Stockholm ve Melaretorget.

För att känna igen er måste ni ha ett littet paket i han och jag efven ledes beder den som tillber *Hjalmar!*

O Hjalmar klingar i mina öron, o jag är förkjjust nej fy jag drömmer bara jemt sjunger det för mina öron ert vackra namn så här:

På blomsterpydd kulle satt Hjalmar och qvad
om forntida bragder en gång,
och rosornas kalkar och liljornas blad,
sig bugade djupt vid hans sång.

O, farväl söte ljuftige Hjalmar jagg jer digg tusende kyssar i fantasien och jag glömmer dig aldrig min sockersötte englaven.

Dinn Olifvia Wagner 20 år.

Friarebref N:o 21.

En herres svar på en friareanuons!

»Hulda, 20 år.»

Eder ärade annons, märkt »Hulda 20 år» har jag i Dagens Nyheter af den 15 dennes bemärkt. Jag ser deri att Ni önskar er »en make och att Ni ej fäster er vid förmögenhet, ty det fins förut.» Om så är att Ni verkligen menar allvar med Er ärade annons, så vill jag gerna söka att göra närmare bekantskap med eder, och hoppas att denna bekantskap skall slutligen lända till ett godt och lyckligt äktenskap! Är ni verkligen så huld, dyrkade väsende, som Edert namn *Hulda* låter, och derjemte eger de skatter, som antydt är? så torde vi, om vi med Hymens och framför allt med Amors gyllene band blifva förenade i en liten vrå af verlden, kunna lefva ett verkligt lyckligt englalif. — Hurudan jag sjelf är, har jag sökt teckna i efterföljande vers:

Jag är ej ung — jag går på tretti-talet,
och om jag icke räknat alltför galet
fins elfva gråa hårstrån i mitt skägg.
Jag är ej rik — jag lefver af min möda
och har ej råd att min lekamen göda
med annan daglig läckerhet än — ägg.

För vidare korrespondens önskas svar i biljett märkt Calle X. Stockholm, poste restante.

Å Svenska Småskriftsförlaget,
Adr. Stockholm, Karlberg,
hafva utkommit under sista tiden
många häften

Visor och Sånger

å 12 öre, författade hufvudsakligen af J. Chronvall (alldeles nya). men äfven mindre dikter af t. ex. Tegnér, Runeberg, Stagnelius m. fl. svenska parnassens heroer.

Äfvenledes har utkommit en alldeles ny och fullkomligt tillförlitlig

Drömbok

benämnd

STJERNAN,

grundad på sådana auktoriteter i detta fack som italienaren Tamponelli, fransmannen Eteilla, samt Mamsell Arvidsson (Gustaf III:s orakel).

Häftet innehåller äfvenledes tillförlitliga uppgifter om

Konsten att spå i kort

samt

hvilka dagar astronomen

Tycho Brahe

ansåg lyckliga eller olyckliga.

Pris för detta intressanta häfte endast

20 öre.